

Trappen. Døren fra Sovekammeret deroppe stod paa hans udtrykkelige Forlangende aaben ud til Gangen. Han vilde, at alle i Huset skulde høre, hvad han led.

Den gamle Dame havde sit mest forhærdede Menigheds-Ansigt paa. Midt i Uhyggen følte hun sig opløftet ved Tanken om Broderens Lidelser.

»Nu er du bleven straffet for din Vantro, lille Kresten! Hvorfor vilde du ikke lytte til mine Formaninger? Hvor mange Gange har jeg ikke tigget dig om at læse blot et eneste Numer af »Morgenrøden«. O, havde du blot i Tide villet begynde paa de velsignede kolde Fodbade og Natalie Koldings Aandedrætsøvelser! Men du gjorde Nar af min Alvorstale, lille Kresten! Du kaldte mig et forskruet Fruentimmer og bad mig om at rejse Pokker i Vold. Nu høster du Spotterens Løn, lille Ven!«

Efter at Frøken Søborg i Tankerne havde holdt denne Straffepræken for sin Bror, kom Friherre v. Biehermarck ned fra Patienten og blev modtaget med bekymrede Forespørgsler. For ikke at krænke Damerne bevarede han Alvoren, men bad dem samtidigt om ikke at lade sig ængste. Det var, sagde han, rimeligvis det fugtige Efteraarsvejr i Forening med Kulden i Stuerne, der havde fremkaldt et Anfald af den *Ischias*, som Svigerfaderen nok tidligere en Gang havde lidt af. Naar Lægen kom, vilde en Morfindosis hurtigt skaffe ham Ro.